

P r v ý s o u d povolil vymáhajícímu věřiteli mimo jiné též exekuci zabavením třetiny naturálních požitků příslušejících povinnému jako pekařskému pomocníku. **R e k u r s n í s o u d** návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Předpisem § 54 čís. 3 ex. ř. uloženo jest vymáhajícímu věřiteli, by označil při exekuci na jmění částky majetku, na které má býti exekuce vedena, tedy, chtěl-li se domáhati exekuce na veškeré důchody dlužníkovy, i naturální, jak zněl návrh, bylo jeho povinností, by všechny důchody přesně označil a popsal a tím soudu exekuci povolujícímu umožnil posouzení, zda jde o důchody podle zákona čís. 314/20 sb. z. a n. v doslovu zákona čís. 177/24 sb. z. a n. zabavitelné (viz čís. 5496, 5335 sb. n. s.). Této povinnosti nedostála vymáhající věřitelka, udala-li v exekučním návrhu, že jest povinný zaměstnán u poddlužníka jako pekařský pomocník a má jako takový »služební plat, mzdu a naturální požitky« částku 6.000 Kč převyšující. Právem zamítl tedy rekursní soud exekuční návrh, pokud se domáhal zabavení naturálních požitků povinného, které v návrhu nebyly přesně označeny.

Čís. 14386.

Proti rozhodnutí soudu druhé stolice o tom, komu z rodičů má býti dáno dítě do výchovy a výživy, jest dovolací rekurs přípustný; ustanovení čl. V čís. 2 zákona čís. 251/34 Sb. z. a n. tu nedopadá.

(Rozh. ze dne 18. května 1935, R I 516/35.)

R e k u r s n í s o u d potvrdil rozhodnutí **p r v é h o s o u d u**, jímž bylo podle § 142 odst. 2 obč. zák. rozhodnuto, že se dítě odnímá z výchovy matčiny a svěruje do výchovy a výživy otcovy.

N e j v y š š í s o u d uvedl co do přípustnosti dovolacího rekursu:

O d ů v o d n ě n í :

Čl. V čís. 2 zákona ze dne 11. prosince 1934 čís. 251 sb. z. a n. stanoví, že proti rozhodnutím soudu druhé stolice o výši výživného ze zákona a o úpravě s t y k ů rodičů s dětmi není dalšího opravného prostředku. Avšak v tomto případě nejde jen o otázku styku rodičů s dětmi, nýbrž o důležitou a do životních poměrů zúčastněných osob citelně zasahující otázku, u kterého z obou rodičů odděleně žijících má býti dítě vychováváno, a není tedy dovolací rekurs vyloučen.

Čís. 14387.

Pouhý vstup do nájmu krámu není převzetím podniku podle § 1409 obč. zák.

(Rozh. ze dne 18. května 1935, Rv I 873/33.)